

Když jsem začínala s prací po mateřské dovolené ve 24 letech, měla jsem obavy, jak se vyrovnám s prací a péčí o starou generaci. Jsem zdravotní sestra a tato práce byla považována za podřadnou. Ale práce mě bavila, a tak jsem zůstala v pečovatelské službě pracovat po celý svůj život. Letos to bylo již 40 let. Práce mi přináší velké uspokojení, pomáhat lidem, kteří po celý svůj život pracovali a nyní jsou již odkázáni na pomoc druhých, mě naplňuje.

V dnešní době se práce v sociálních službách po mnoha letech stala uznávanou a ceněnou profesí, o což jsme se se všemi kolegyněmi snažily po celou dobu naší tehdy podceňované práce. Měla jsem velké štěstí, že pečovatelky, které tvořily náš tým, byly pro práci zapálené a většina jich zůstávala u práce několik desítek let. Nebyla to pro ně jen práce, ale poslání. Tato práce se musí dělat s láskou, a tak jsme se vždy snažily pomáhat s nejlepším vědomím a svědomím.

V dnešní těžké době, kdy je hrozbou nebezpečný virus, je práce v sociálních službách a v terénu mnohem náročnější, ale nakonec si získala uznání od veřejnosti. Lidé si začali uvědomovat potřebu pomoci. Chtěla bych všem, kteří tuto náročnou práci vykonávají s láskou a vědomím, že je to pro ně poslání, poděkovat a povzbudit je k další pomoci o péči o seniory a zdravotně postižené občany. Ti si naši pomoc zaslouží a jsou za ni vděční.

S přáním hodně sil a radosti z vykonávané práce zdraví
Danuše Šimková